คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา

ปีการศึกษา 2555

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร

(สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน)

คำนำ

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรได้สร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และพร้อมในการรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ) เพื่อให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเข้าใจถูกต้องตรงกัน ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา จึงจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2555 โดยนำเสนอนโยบาย ระบบและกลไกประกันคุณภาพ แนวทางการดำเนินงาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2555 (สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน)

งานประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร
ธันวาคม 2555

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	**ก**
สารบัญ	**ข**
สารบัญตาราง	**ค**
สารบัญแผนภาพ	**ค**
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	**1**
● การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	1
● ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า	6
บทที่ 2 เกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ การกำหนดตัวบ่งชี้	**16**
บทที่ 3 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	**24**
● องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	27
● องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	39
● องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต	82
● องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	96
● องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	115
● องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	129
● องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	136
● องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	160
● องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	165
● องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์	171
บรรณานุกรม	174
ภาคผนวก	175
● คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	175
● นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	177
● ตัวบ่งชี้กลาง	183

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน	12
ตารางที่ 2	แสดงองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร	15

สารบัญแผนภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ 1	แสดงขั้นตอนการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า	11

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. นโยบายประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรได้กำหนดให้นำการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ในการบริหารจัดการของคณะฯ โดยกำหนดนโยบายให้ถือปฏิบัติดังนี้

1.1 สร้างระบบและกลไกเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการดำเนินการควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.2 สร้างวัฒนธรรมคุณภาพในการปฏิบัติงานประจำของทุกส่วนงาน โดยยึดถือหลักการประกันคุณภาพตั้งแต่การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ-การประเมิน (check) และการปรับปรุง (Action)

1.3 พัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนเป้าหมาย พันธกิจ และภารกิจของมหาวิทยาลัยและหน่วยงาน โดยสะท้อนอัตลักษณ์และการปฏิบัติงานจริง

1.4 ส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนมีความรู้และตระหนักถึงการประกันคุณภาพการศึกษา

1.6 จัดงบประมาณสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.7 จัดหาและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ได้ดำเนินงานวางระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพ ตั้งแต่ นโยบาย แนวปฏิบัติ และแผนการดำเนินงาน ซึ่งได้กำหนดหลักการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

2.1.1 เป็นระบบที่ทำให้การดำเนินภารกิจของคณะฯบรรลุเป้าประสงค์ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และทำให้สาธารณชนมั่นใจว่าคณะฯ สร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2.1.2 เป็นระบบที่มีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา

2.1.3 เป็นระบบที่สามารถพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะฯ ครบถ้วนตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การ

2.1.4 เป็นระบบที่พัฒนาตามระบบกลไกการปฏิบัติงานตามปกติ โดยมุ่งปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

2.1.5 เป็นระบบที่สามารถพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะฯ ทั้งในด้านปัจจัยการดำเนินงาน (input) กระบวนการดำเนินงาน (process) และผลการดำเนินงาน (output/outcome)

2.1.6 เป็นระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสม ยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของคณะฯ

2.2 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร สร้างกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง กลไกสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ประกอบด้วยโครงสร้างคณะกรรมการ ผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของคณะฯ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

2.2.1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ประกออบด้วย

คณบดี	เป็นที่ปรึกษา
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	เป็นประธานกรรมการ
บุคลากรที่ปฏิบัติงานทุกส่วนงาน	เป็นกรรมการ
บุคลากรที่ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	เป็นกรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

1. กำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และแผนดำเนินการของคณะฯ ให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน
2. กำหนดแผนปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา
3. จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
4. ฝ่ายงานที่รับผิดชอบรวบรวมผลการดำเนินงาน เตรียมเอกสารหลักฐานประกอบตามตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษา ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานตามแผนให้ครบถ้วน
5. จัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานในระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ
6. วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหลักฐานประกอบและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ
7. รายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะ
8. วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการประจำคณะในการจัดทำแนวทางการปรับปรุงคุณภาพ
9. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในคณะฯและมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา
10. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในการจัดทำรายงานประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย

11. ประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรม หรือสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรในคณะ

2.2.2 หน่วยงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรกำหนดให้มีงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำกับดูแลโดยผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ

2.2.3 เอกสาร/คู่มือ

งานประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการผลิตและพัฒนาเอกสาร/คู่มือต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถสนับสนุนกระบวนการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ได้แก่ คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ซึ่งปรับให้สอดคล้องกับคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจัดทำเอกสาร/ไฟล์งานที่งานฝ่ายต่างๆต้องใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น รูปแบบเอกสารสรุปโครงการ ไฟล์งาน excel คำนวณผลการประเมินความพึงพอใจ

2.2.4 ผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะฯได้มีความรู้ ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงการเป็นผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมีแผนจะส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่จัดขึ้นโดยฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามวาระและโอกาส

2.2.5 มาตรฐานคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร กำหนดให้มีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของการดำเนินงานต่าง ๆ ภายใต้กรอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และนโยบายและแผนกลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด ด้วยกระบวนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

3.1 การกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะฯ โดยการรับนโยบายการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการบริหารคุณภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพของคณะฯ เป็นตัวแทนและเข้าร่วมเป็นกรรมการ

3.2 การสร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

สร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร

3.3 การเตรียมการและกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ

การเตรียมการ ได้แก่ (1) เตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา การให้ความรู้ และการให้มีส่วนร่วม โดยการประชุม อบรม สัมมนา และส่งบุคลากรไปอบรมสัมมนาเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานที่จำเป็นและเกี่ยวข้อง (2) การ

3.4 การดำเนินการตามแผน

การจัดประชุมเตรียมความพร้อมส่วนงานที่รับผิดชอบทุกฝ่ายของคณะฯ ในการจัดทำร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR) โดยการทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่รับการประเมิน ค่าเป้าหมาย ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บและจัดเตรียมข้อมูลและหลักฐานประกอบ

3.5 การตรวจสอบและประชาพิจารณ์

บุคลากรทุกคนของคณะฯ เข้าร่วมตรวจสอบและประชาพิจารณ์ร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR) และผลของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ โดยตรวจสอบ (1) ความถูกต้องครบถ้วนของผลการดำเนินงานที่ปรากฏในร่างรายงานการประเมินตนเอง และ (2) ตรวจสอบผลการดำเนินงานของคณะฯ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบและงานที่รับผิดชอบ กระบวนการในการประกันคุณภาพ การกำกับและติดตาม และบุคลากรให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การดำเนินงานของคณะฯ

3.6 ปรับปรุงและแก้ไขร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

นำผลจากการประชาพิจารณ์ไปปรับปรุงและแก้ไขร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

3.7 เตรียมการรับการตรวจประเมิน

เตรียมการรับการตรวจประเมิน โดยกำหนดระยะเวลาการตรวจประเมิน ติดต่อผู้ประเมิน กำหนดส่งรายงาน SAR แก่คณะผู้ประเมิน และบันทึกข้อมูลและหลักฐานในระบบ CHE QA online

ตรวจและประเมินผล

คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาตรวจและประเมินผลการดำเนินงานของคณะฯ โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานประกอบ การตรวจเยี่ยม และสัมภาษณ์ และผู้ประเมินจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

3.9 การปรับปรุงแก้ไข

ปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานในระบบ CHE QA online ตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

3.10 รายงานผลการตรวจประเมิน

นำเสนอรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาแก่มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร และเผยแพร่แก่สาธารณะ โดยเผยแพร่ทางเว็บไซต์ จดหมายข่าว และบอร์ดประชาสัมพันธ์

3.11 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) คณะกรรมการคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสำหรับปีการศึกษาถัดไปนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย และนำมาพิจารณาปรับแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะฯ ในปีงบประมาณถัดไป

4. แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษา

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้นทั้งนี้เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริงอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมิน

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม(กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)

2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

3. เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพ ที่สามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอน ตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน(Plan) การดำเนินงาน และเก็บข้อมูล(Do) การประเมินคุณภาพ(Check) และ การเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ 1 ถึง เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน–เดือนพฤษภาคมปีถัดไป)

C = ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับภาค คณะ สถาบันระหว่างเดือนมิถุนายน–สิงหาคมของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจากสมศ.กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษาตั้งแต่เดือนมิถุนายน–พฤษภาคมซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)

A = วางแผนปรับปรุง และดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินทีม หรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบ และระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้นมี

1. การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
2. การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
3. การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. การเตรียมรายงานประจำปี

1.1 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำ

1.2 จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอใน

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยม โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ใน

2. การเตรียมข้อมูล

2.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินงานตามพันธกิจในด้านต่างๆ โดยบันทึก

2.2 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดทำรายงานการประเมินตนเองและบันทึก

3. การเตรียมบุคลากร

3.1 การเตรียมบุคลากรทุกระดับควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมิน

2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถาม หรือการสัมภาษณ์โดยยึดหลักว่า

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความกระจ่างในการ

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้อง

3.2 การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงาน

1) ในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร 1 - 3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่าง

2) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผน/กำหนดการประเมินอย่างถ่องแท้

3) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของหน่วยงานเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้ง

4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่า

5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไขได้

4. การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

4.1 ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

1) จัดเตรียมห้องทำงาน และโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเป็นห้องที่

2) จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงาน และอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมิน

3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็น ไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง

4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ สำหรับการตรวจประเมินให้คณะกรรมการทุกท่าน โดยจะต้องมี

5) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการ

6) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมินเพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม

4.2 ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิต ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสม

5. การเตรียมการประสานงานกับคณะผู้ประเมิน

5.1 หน่วยงานประสานงานติดต่อผู้ประเมินและแจ้งรายชื่อมายังฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน

- ประธานคณะกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า เป็นผู้ผ่าน
- กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงาน

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยมี

- **ประธานคณะกรรมการ** เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ ในกรณีที่
- **กรรมการ**
  - กรณีเป็นผู้ประเมินจาก**ภายนอก**มหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร
  - กรณีเป็นผู้ประเมินจาก**ภายใน**มหาวิทยาลัย เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร
- **กรรมการและเลขานุการ** เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- คณะกรรมการไม่สามารถประเมินในหน่วยงานที่ตนเองสังกัดได้
- มีผู้ประเมินคนเดิมจากการประเมินปีก่อนอย่างน้อย 1 คน
- จำนวนวันที่ใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
  - ระดับภาควิชา/หน่วยงานเทียบเท่า ไม่เกิน 2 วัน
  - ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า ตั้งแต่ 2 วันแต่ไม่เกิน 4 วัน

3) คณะกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย จำนวนอย่างน้อย 5 คน

- ประธานคณะกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นบัญชีประธาน
- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

5.2 หน่วยงานแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รับทราบข้อมูลดังนี้

1) รูปแบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการประเมินผ่านระบบ CHE QA Online

2) แจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานการประเมินกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้ง

3) จัดส่งคู่มือของหน่วยงานและแจ้งคณะกรรมการประเมินฯ เกี่ยวกับการตรวจประเมินใน

การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์ และวิธีการ
2. บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติ ระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือ
3. จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
4. กรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานอำนวยความสะดวกให้
5. บุคลากรทั้งหมดควรได้มีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุด

การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

1. ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

1.1 ผู้ประสานงานการประเมินฯ ติดตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

1.2 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินการจัดส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1.3 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาปิดระบบ CHE QA Online ณ วันที่ 15 กรกฎาคม ของปีที่ตรวจ

1.4 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา แจ้งประธานกรรมการประเมินฯ ของแต่ละคณะหรือหน่วยงาน

1.5 ผู้บริหารคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินฯ (AS3) เข้าสู่การ

1.6 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดส่งแผนพัฒนาคุณภาพ ที่ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน

1.7 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจโดยแสดงให้

1.8 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า อาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมิน เพื่อ

2. ระดับมหาวิทยาลัย

2.1 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ติดตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

2.2 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา เสนอผลการประเมินฯ (AS3) ฉบับสมบูรณ์ให้ที่ประชุม

2.3 ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินเข้าสู่การประชุม หรือสัมมนาระดับต่างๆ เพื่อวางแผน

2.4 มหาวิทยาลัยโดยผู้รับผิดชอบกิจกรรมดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ และรายงานผลการ

2.5 มหาวิทยาลัยประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ และรายงานผล

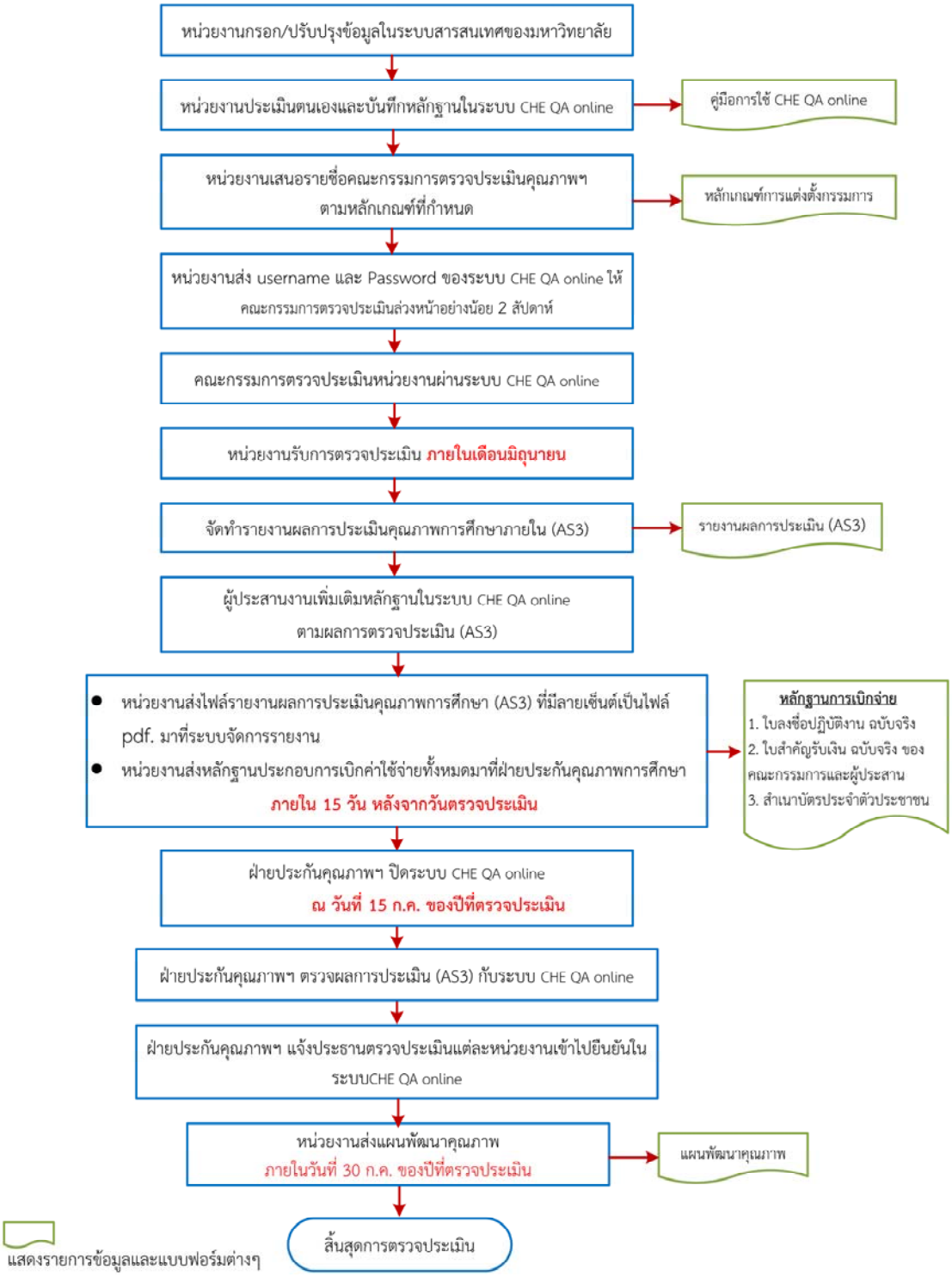

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

ตารางที่ 1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน

เปรียบเทียบปีงบประมาณกับปีการศึกษา	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
	ปีงบประมาณ (ต.ค.-ก.ย.)									ปีงบประมาณถัดไป							
		ปีการศึกษา (มิ.ย.-พ.ค.)															

กิจกรรมและการดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. มหาวิทยาลัยแจ้งปฏิทินกิจกรรมประกันคุณภาพประจำปีการศึกษาใหม่ ประกาศตัวบ่งชี้และแจกคู่มือการประกันคุณภาพ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้ วิธีการและกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. หน่วยงานเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากร และ/หรือหน่วยงาน และ/หรือภาควิชาในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการตามความเหมาะสม)																	
3. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า / คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	

ตารางที่ 1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน (ต่อ)

กิจกรรมและการดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
5. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
6. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่านำผลประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
7. ประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาหน่วยงานในปีการศึกษาถัดไป																	
8. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย																	
9. ประเมินมหาวิทยาลัยบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป																	

ตารางที่ 1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน (ต่อ)

กิจกรรมและการดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
10. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินผลและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอคำขอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี																	
11. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SAR และผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับมหาวิทยาลัย) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผ่านระบบ CHE QA Online และหน่วยงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากวันสิ้นปีการศึกษา)																	

รายการเตรียมรับการตรวจประเมินประจำปีการศึกษา 2555
คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร

ระดับคณะ

ก่อนการตรวจประเมิน

1. ติดต่อกรรมการตรวจประเมิน อย่างน้อย 1 เดือน
2. ส่งรายชื่อกรรมการให้ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มศว เพื่อทำคำสั่ง อย่างน้อย 1 เดือน
3. ประชาสัมพันธ์โครงการฯ และเชิญชวนบุคลากรเข้าร่วมรับฟังสรุปผล (ทำหนังสือเชิญ) อย่างน้อย 2 สัปดาห์
4. ส่งเอกสารให้ผู้ประเมิน (SAR กำหนดการ คำสั่งแต่งตั้ง แบบฟอร์มรายงานผล) อย่างน้อย 1 สัปดาห์
5. Write หลักฐานอ้างอิงลง CD เท่าจำนวนกรรมการ อย่างน้อย 2 สัปดาห์
6. เตรียมห้องตรวจประเมิน อย่างน้อย 1 สัปดาห์
7. จัดเตรียมหลักฐานไว้ในห้องตรวจประเมิน อย่างน้อย 3 สัปดาห์
8. เตรียมห้องสัมภาษณ์
9. เตรียมห้องรับฟังสรุปผล
10. ทำป้ายชื่อกรรมการ
11. เตรียมการนำเสนอข้อมูลให้คณบดี Present
12. เตรียมสื่อ (NB เท่าจำนวนกรรมการ) LCD ไมค์ Printer)
13. เตรียมวัสดุสำหรับกรรมการตรวจประเมิน (ดินสอ ยางลบ เครื่องคิดเลข กบเหลาดินสอ Post-it)
14. เตรียมไฟล์ AS-3 และ
15. เตรียมไฟล์ตาราง Common data set
16. ใบเซ็นชื่อของกรรมการ กรรมการสมทบ และนิสิต
17. การจัดเลี้ยงอาหารว่าง อาหารกลางวัน
18. นัดหมายอาจารย์ บุคลากร และนิสิตเพื่อรับการสัมภาษณ์
19. ทำใบเซ็นชื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการเซ็น
20. ทำใบเซ็นชื่อให้ผู้เข้าฟังสรุป

ระหว่างการตรวจประเมิน

21. เตรียมค่าตอบแทนกรรมการ ใบสำคัญรับเงิน ใบลงเวลา พร้อมขอสำเนาบัตรประชาชน
22. ถ่ายภาพ
23. สอบถามกรรมการเพื่อนัดหมายเวลาในการรับฟังสรุปผลการประเมินของหน่วยงาน

หลังการตรวจประเมิน

24. แก้ไข SAR
25. ติดตามรายงานผลการประเมินจากกรรมการและเลขานุการ
26. ส่งหลักฐานการจ่ายเงินให้ฝ่ายประกันคุณภาพ มศว ภายใน 7 วัน หลังรับตรวจประเมิน
27. บันทึกข้อมูลลงระบบ CHE -QA

บทที่ 2

เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา

1. การกำหนดตัวบ่งชี้

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีการปรับปรุงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกและลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้หน่วยงานและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองกับความต้องการขององค์กรภายนอก และคำนึงถึงจุดเน้นของมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตและวิจัย ซึ่งในปีการศึกษา 2555 ได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยแยกตัวบ่งชี้และพัฒนาขึ้นใหม่ตามภารกิจหลักของหน่วยงาน โดยตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสำหรับคณะและสถาบันที่มีการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิด	ความ		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ												
1.1	(สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน	P	✓		✓		✓	ข้อ	8	ฝ่ายแผน/ฝ่ายวิชาการ	น.ส.ชลิดา	อ.วาสินี
1.2	(สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	O		✓	✓			ข้อ	5	ฝ่ายแผน/ฝ่ายวิชาการ *เกณฑ์ข้อ 1-4 คณะฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย *เกณฑ์ข้อ 5 คณะฯดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.ลักขณา	อ.วาสินี
1.3	(สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	O		✓	✓			ร้อยละ	-	คณะฯยังไม่มีบัณฑิต จึงไม่ต้องรับการประเมิน		
1.4	(สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	O		✓	✓			ข้อ	4	ฝ่ายแผน/ฝ่ายวิชาการ *เกณฑ์ข้อ 1-4 คณะฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย *เกณฑ์ข้อ 5 คณะฯดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.ลักขณา	อ.วาสินี
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต												
2.1	(สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	P	✓		✓			ข้อ	5	ฝ่ายวิชาการ/ประธานบริหารหลักสูตร	น.ส.ลักขณา	อ.นันทรัตน์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
2.2	(สกอ. 2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	I	✓		✓			ร้อยละ	70	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.ลักขณา	อ.นันทรัตน์
2.3	(สกอ. 2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	I	✓		✓			ร้อยละ	6		น.ส.ลักขณา	
2.4	(สกอ. 2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	P	✓		✓			ข้อ	7	ฝ่ายบริหาร	นายพงศ์ชยนต์	
2.5	(สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓		×			ข้อ	-	ประเมินในระดับมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยใส่คะแนนให้คณะฯ ภายหลัง)		
2.5.1	(มศว 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓		✓			ข้อ	5	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.ลักขณา	อ.นันทรัตน์
2.6	(สกอ. 2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	P	✓		✓			ข้อ	7	ฝ่ายวิชาการ		
2.7	(สกอ. 2.7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	P	✓		✓			ข้อ	6	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต		
2.8	(สกอ. 2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต	O	✓		✓			ข้อ	4			

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
2.9	(สมศ. ๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	O		✓	✓			ร้อยละ	-	คณะฯยังไม่มีบัณฑิตในปีการศึกษา 2554		
2.10	(สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	O		✓	✓			ร้อยละ	-	คณะฯยังไม่มีบัณฑิตในปีการศึกษา 2554		
2.11	(สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓		ร้อยละ	-	คณะฯยังไม่มีบัณฑิตในปีการศึกษา 2554		
2.12	(สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓		ร้อยละ	-	คณะฯยังไม่มีบัณฑิตในปีการศึกษา 2554		
2.13	(สมศ. ๑๔) การพัฒนาคณาจารย์	O		✓	✓			ร้อยละ	4.25	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.ลักขณา	อ.นันทรัตน์
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา												
3.1	(สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	P	✓		✓			ข้อ	6	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.ลักขณา	อ.นันทรัตน์
3.2	(สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	P	✓		✓			ข้อ	6			

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย												
4.1	(สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓			ข้อ	7	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
4.2	(สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓			ข้อ	4			
4.3	(สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	I	✓		✓ (ตัวหาร)		✓ (ตัวตั้ง)	จำนวนเงิน	50,000	ฝ่ายวิจัย		อ.ปรมาภรณ์
4.4	(สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓		ร้อยละ	20			
4.5	(สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	O		✓		✓		ร้อยละ	10			
4.6	(สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	O		✓		✓		ร้อยละ	2			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม												
5.1	(สกอ. 5.1) ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	P	✓		✓			ข้อ	5	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์
5.2	(สกอ. 5.2) กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	P	✓		✓			ข้อ	5			

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
5.3	(สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	O		✓	✓			ร้อยละ	30	ฝ่ายบริหาร	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
5.4	(สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	O		✓	✓			ข้อ	4		น.ส.ศรีสุดา	
5.5	(สมศ. ๑๘) ผลการชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมด้านต่างๆ	O		✓	✓			ข้อ	4	ฝ่ายบริหาร *เกณฑ์ข้อ 1-4 คณะฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย *เกณฑ์ข้อ 5 คณะฯดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม												
6.1	(สกอ. 6.1) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	P	✓		✓			ข้อ	5	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.ชลิดา	อ.ปรมาภรณ์
6.2	(สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	O		✓	✓			ข้อ	4			
6.3	(สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	O		✓	✓			ข้อ	5			
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ												
7.1	(สกอ. 7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการ	P	✓		✓			ข้อ	7	คณบดี	น.ส.อมรวรรณ์	อ.วาสินี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
7.2	(สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	P	✓		✓			ข้อ	5	ฝ่ายวิจัย/ผู้ช่วยคณบดี	น.ส.จิราภรณ์	อ.วาสินี
7.3	(สกอ. 7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓		×			ข้อ	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ (มหาวิทยาลัยใส่คะแนนให้คณะฯภายหลัง)		
7.3.1	(มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓		×			ข้อ	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ		
7.4	(สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง	P	✓				✓	ข้อ	6	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.ชลิดา	อ.วาสินี
7.5	(สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	O		✓	×			คะแนน	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ		
7.6	(สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน	O		✓	✓			คะแนน	-	คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้ประเมิน (มหาวิทยาลัยใส่คะแนนให้คณะฯภายหลัง)		
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ												
8.1	(สกอ. 8.1) ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	P	✓				✓	ข้อ	7	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ฉันทนา	อ.วาสินี
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ												
9.1	(สกอ. 9.1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	P	✓		✓			ข้อ	8	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.ชลิดา	อ.วาสินี
9.2	(สมศ. ๑๕) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	O		✓	✓			คะแนน	3.51			

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
			สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์												
10.1	มศว 10.1 การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต	O	-	-	✓			ข้อ	5	ฝ่ายวิชาการ / ฝ่ายศักยภาพนิสิต	น.ส.ลักขณา	อ.วาสินี
10.2	การบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการชุมชน	O	-	-	✓			ร้อยละ	50	ฝ่ายประกันคุณภาพ	ชลิดา	อ.วาสินี
	รวมจำนวนตัวบ่งชี้	**43**	**23**	**18**								
	รวมจำนวนตัวบ่งชี้ที่คณะประเมิน	**37**	**21**	**14**								

สำหรับคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรเป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นใหม่ มีการกำหนดตัวบ่งชี้ที่จะรับการประเมินในปีการศึกษา 2555 ลดทอนตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา ดังนั้นคณะฯ มีตัวบ่งชี้ที่ประเมินและรายงานข้อมูลดังต่อไปนี้

ประเภทตัวบ่งชี้	สถานะ	จำนวนตัวบ่งชี้
สกอ.	ประเมิน	21
สมศ.	ประเมิน	14
อัตลักษณ์	รายงานข้อมูล	2
รวมตัวบ่งชี้ที่ประเมิน		35
รวมตัวบ่งชี้ทั้งหมด		37

หมายเหตุ **ปีการศึกษา 2555 เริ่มนับตั้งแต่ มิถุนายน 2555 – พฤษภาคม 2556**
ปีงบประมาณ 2556 เริ่มนับตั้งแต่ ตุลาคม 2555 – กันยายน 2556

บทที่ 3

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ

ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2545) ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีการจัดวางระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพที่มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด รวมทั้งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน (ผลิตบัณฑิต) นั้น กำหนดให้มีองค์ประกอบคุณภาพ 10 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตารางที่ 3 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้			ตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน	
			ระดับคณะ/	ระดับ
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ				
1.1	(สกอ. 1.1)	กระบวนการพัฒนาแผน	✓	✓
1.2	(สมศ. ๑๖.๑)	ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	✓	✓
1.3	(สมศ. ๑๖.๒)	ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	✓	✓
1.4	(สมศ. ๑๗)	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	✓	✓
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต				
2.1	(สกอ. 2.1)	ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓
2.2	(สกอ. 2.2)	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	✓
2.3	(สกอ. 2.3)	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓
2.4	(สกอ. 2.4)	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	✓
2.5	(สกอ. 2.5)	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้		✓
2.5.1	(มศว 2.5.1)	สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓	
2.6	(สกอ. 2.6)	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓
2.7	(สกอ. 2.7)	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓
2.8	(สกอ. 2.8)	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต	✓	✓
2.9	(สมศ. ๑)	บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	✓	✓
2.10	(สมศ. ๒)	คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	✓	✓
2.11	(สมศ. ๓)	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
2.12	(สมศ. ๔)	ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
2.13	(สมศ. ๑๔)	การพัฒนาคณาจารย์	✓	✓
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต				
3.1	(สกอ. 3.1)	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓
3.2	(สกอ. 3.2)	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	✓	✓
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
4.1	(สกอ. 4.1)	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓
4.2	(สกอ. 4.2)	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓
4.3	(สกอ. 4.3)	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	✓	✓
4.4	(สมศ. ๕)	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
4.5	(สมศ. ๖)	งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	✓	✓
4.6	(สมศ. ๗)	ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
5.1	(สกอ. 5.1)	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้			ตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน	
			ระดับคณะ/หน่วยงาน	ระดับมหาวิทยาลัย
5.2	(สกอ. 5.2)	กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	✓	✓
5.3	(สมศ. ๘)	ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	✓	✓
5.4	(สมศ. ๙)	ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	✓	✓
5.5	(สมศ. ๑๘)	ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมด้านต่างๆ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
6.1	(สกอ. 6.1)	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
6.2	(สมศ. ๑๐)	การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
6.3	(สมศ. ๑๑)	การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
7.1	(สกอ. 7.1)	ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ	✓	✓
7.2	(สกอ. 7.2)	การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	✓	✓
7.3	(สกอ. 7.3)	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ		✓
7.3.1	(มศว 7.3.1)	การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ		✓
7.4	(สกอ. 7.4)	ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	✓
7.5	(สมศ. ๑๒)	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย		✓
7.6	(สมศ. ๑๓)	การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน	✓	✓
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
8.1	(สกอ. 8.1)	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
9.1	(สกอ. 9.1)	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	✓	✓
9.2	(สมศ. ๑๕)	ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	✓	✓
องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์				
10.1	มศว 10.1	การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต	✓	✓
10.2	คณะ 10.2	การบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการชุมชน	✓	
รวมตัวบ่งชี้ทั้งหมด			41	44

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของหน่วยงาน ที่สนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ คณะกรรมการบริหารหน่วยงานเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในหน่วยงาน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติหน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา
9. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 (สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน
1.2 (สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์
1.3 (สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์
1.4 (สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ 1.1 (สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณหรือ ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักหน่วยงานจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานดำเนินงานสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น หน่วยงานต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงาน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของหน่วยงานและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551–2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551–2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับหน่วยงานไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

หมายเหตุ :

1. ระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย
2. ระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวอย่างแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551-2554)	1.1 มีการกำหนดหรือทบทวนปรัชญาหรือปณิธานของหน่วยงานที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยสมาชิกภายในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน 1.1.1 กรณีกำหนดปรัชญาหรือปณิธานใหม่ หน่วยงานควรดำเนินการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากร และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.1.2 กรณีการทบทวนปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานที่กำหนดไว้แล้ว ควรเป็นการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันของหน่วยงาน โดยให้ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรร่วมกันกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.2 มีการดำเนินการเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจในปรัชญาหรือปณิธาน เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายทั้งสมาชิกภายในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดร่วมกัน 1.3 มีการจัดทำหรือพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย จุดเน้นของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 1.3.1 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) ของหน่วยงาน เพื่อนำหน่วยงานไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ โดยแผนกลยุทธ์ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.3.2 คณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ควรวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threat) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของหน่วยงาน 1.3.3 มีการจัดทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายหน่วยงานและกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้องกัน 1.3.4 วิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่หน่วยงานกำหนดควรผ่านการประชาพิจารณ์ร่วมกันจากทั้งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุตามความมุ่งหวังของหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับหน่วยงานไปสู่ทุกหน่วยงานย่อยภายใน	2.1 มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายในถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมายของกลยุทธ์ 2.2 มีการกำหนดให้หน่วยงานย่อยภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ 2.3 มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานย่อยภายใน และมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	3.1 มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจของหน่วยงาน โดยมีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance scorecard 3.2 มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีในทุกพันธกิจ
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	4.1 มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี (ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี) 4.2 มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ	5.1 มีการจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบทั้ง 4 พันธกิจ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม 5.2 มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี และจัดทำรายงานผลการดำเนินการเป็นระยะ อย่างต่อเนื่อง
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา	6.1 มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ 6.2 มีการรายงานผลการดำเนินตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อผู้บริหาร ในช่วงเวลาหนึ่งๆ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หากไม่เป็นไปตามแผนควรจะมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปรับปรุง 6.3 มีการดำเนินการปรับปรุง ในกรณีที่ติดตามผลและไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา	7.1 มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมายเป็นประจำ 7.2 มีการนำผลการประเมินเสนอให้สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อพิจารณาผลการประเมิน และให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	8.1 มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการนำข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปดำเนินการและพิจารณาจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ 8.2 มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานพิจารณา

ตัวบ่งชี้ 1.2 (สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยจึงมีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ด้วยการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ บุคลากร และนิสิต

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง อัตลักษณ์นิสิตในประเด็น “มีทักษะสื่อสาร” ซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยมุ่งให้ปรากฏเป็นคุณลักษณะของบัณฑิต มศว ที่สังคมยอมรับ

“มีทักษะสื่อสาร” ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language)
2. ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching)
3. ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology)

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความเห็นของผู้เรียนและบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ :

1. "หนึ่งมหาวิทยาลัย หนึ่งอัตลักษณ์" โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
3. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้
4. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยจะต้องมีรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของมหาวิทยาลัย
5. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย	1.1 มหาวิทยาลัยกำหนดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 1.2 มหาวิทยาลัยกำหนดกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 1.3 มหาวิทยาลัยถ่ายทอดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในการเสริมสร้างอัตลักษณ์สู่คณะหรือหน่วยงาน คณาจารย์ บุคลากร นิสิต และผู้เกี่ยวข้อง 1.4 มหาวิทยาลัยและคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าดำเนินการตามกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือของคณะหรือหน่วยงานเทียบ
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์	2.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่กำหนด ในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม โครงการ หรือร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ
3. ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	3.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินความเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือเสริมสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/	4.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า รายงานผลการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้าง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. ได้รับการยกย่องในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์	5.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดเก็บข้อมูลและรวบรวมหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือ เชิดชูเกียรติ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ 1.3 (สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่จะสร้างองค์ความรู้ให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์ ซึ่งพิจารณาให้จากผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของแต่ละหน่วยงาน

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง อัตลักษณ์นิสิตในประเด็น "มีทักษะสื่อสาร" ซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยมุ่งให้ปรากฏเป็นคุณลักษณะของบัณฑิต มศว ที่สังคมยอมรับ

"มีทักษะสื่อสาร" ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language)
2. ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching)
3. ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology)

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

หมายเหตุ :

1. ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกระดับการศึกษา อย่างน้อยร้อยละ 20ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ สำหรับระดับมหาวิทยาลัยนอกจากครอบคลุมทุกระดับการศึกษาแล้ว ต้องครอบคลุมทุกคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน
2. คณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนจะดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้
3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ตัวอย่างแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ข้อมูลจากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 35 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีรายงานผลการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์โดยนายจ้างเป็นผู้ตอบ

ตัวบ่งชี้ 1.4(สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยและหน่วยงานมีการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงาน

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย คือ การบริการทางวิชาการอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงาน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/มหาวิทยาลัยมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. คณะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
2. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะและแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วยโดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน
3. กรณีหน่วยงานกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงาน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย	1.1 มหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงานกำหนดเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะ โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย 1.2 มหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงานกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของหน่วยงานที่กำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย กรณีที่หน่วยงานมีเอกลักษณ์แตกต่างจากมหาวิทยาลัย กลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์	2.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่กำหนด ในรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรม โครงการ หรือร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	3.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินความเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	4.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า รายงานผลการดำเนินงานที่บรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน ที่ก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. มหาวิทยาลัยมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	5.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดเก็บข้อมูลและรวบรวมหลักฐานเอกสารหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดี เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนิสิต (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ คือ

2.1 (สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
2.2 (สกอ.2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
2.3 (สกอ.2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

2.4 (สกอ.2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
2.5 (สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
2.5.1 (มศว 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
2.6 (สกอ.2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
2.7 (สกอ.2.7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
2.8 (สกอ.2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต
2.9 (สมศ. ๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ปี
2.10 (สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
2.11 (สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
2.12 (สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
2.13 (สมศ.๑๔) การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ 2.1 (สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน (ถ้ามี) และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
   (หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบ ควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม : ข้อ

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างหน่วยงานกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา
8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนิสิตลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่งดรับนิสิต แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว
2. การนับจำนวนนิสิตในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนิสิตในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง
3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ**ครบ 5 ข้อ** ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน (ถ้ามี) และดำเนินการตามระบบที่	1.1 มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง (คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ) 1.2 มีคู่มือ/เอกสารกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร 1.3 การเปิดหลักสูตรใหม่ ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.3.1 มีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้นๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด 1.3.2 การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ 1.3.3 หน่วยงานมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้นๆ หรือไม่ 1.3.4 มีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่ และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย 1.4 การปรับปรุงหลักสูตร ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้ 1.4.1 การศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชานั้นๆ 1.4.2 การศึกษาความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร 1.5 การเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงานและดำเนินการตามระบบที่กำหนด	2.1 มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดบุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตร 2.2 มีคู่มือ/เอกสารกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร 2.3 การปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น 2.4 หลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่างๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ	3.1 หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน 3.2 มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ยกเว้นหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงก่อนปีการศึกษา 2555) 3.3 มีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่าง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3.4 สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน และดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง
4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร	4.1 มีการสร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชา หรือคณะวิชาที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ 4.2 จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด 4.3 มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ	5.1 มีคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ดำเนินกาปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างหน่วยงานกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	6.1 มีคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1และคณะกรรมการบริหารคณะวิชาหรือภาควิชา ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	7.1 หน่วยงานที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิต ศึกษาเน้นการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามากกว่า ระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง โดยหลักสูตรระดับปริญญาโทควรเน้นการเรียนแผน ก เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบัน โดยอาจพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแผน ก เพื่อจูงใจนิสิต
8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	8.1 หน่วยงานที่เปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาไม่เพียงแต่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยให้มากกว่าหลักสูตรระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการให้มีจำนวนนิสตในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมากพอ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ 8.2 การนับจำนวนนิสิตในให้นับตามจำนวนหัวนิสิตในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

ตัวบ่งชี้ 2.2 (สกอ. 2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของหน่วยงานในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา **เท่ากับ** ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน **ลบด้วย**ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
3. คณะหรือหน่วยงานสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด 2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน 3. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้2.3 (สกอ. 2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในหน่วยงานทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์**รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 30 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง**รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์**รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน **ลบด้วย** ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด 2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน 3. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ 2.4 (สกอ. 2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนิสิต ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์	1.1 การวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ 1.1.1 ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบัน รวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำ 1.1.2 กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในหน่วยงาน 1.1.3 มีข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากร ทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ 1.1.4 มีข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดีเพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่นๆ การเข้าศึกษาในโครงการที่หน่วยงานจัดขึ้น 1.1.5 มีข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงาน ในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงาน และใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.1.6 มีข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของหน่วยงาน
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	2.1 มีกระบวนการขั้นตอนการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้เวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่หน่วยงานวางแผนไว้ 2.2 มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนด ให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน 2.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า–ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล 2.4 มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1 การสร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน 3.2 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว 3.3 มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่างๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3.4 มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน หรือจัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ 3.5 มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ 3.6 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน 3.7 มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริม และมีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกายสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	4.1 มีการกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม/การพัฒนา ในทุกหลักสูตรการฝึกอบรม หรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตนเอง 4.2 มีการกำหนดกลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6 - 9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนา เป็นต้น
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ	5.1 หน่วยงานจัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ 5.2 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ 5.3 มีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	6.1 หน่วยงานจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของหน่วยงาน 6.2 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	7.1 มีการนำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน 7.2 มีการดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด 7.3 รายงานสรุปการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ 2.5 (สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน หน่วยงานควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนิสิตนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนิสิต เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนิสิต ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นิสิตมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นิสิตทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนิสิตผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 - 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นับรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนิสิตที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifiกับหน่วยงานด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นิสิตมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง	1.1 มีการวางแผนเพื่อจัดบริหารให้นิสิตมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง และ/หรือการจัดบริการบริการ mobile device และจุดบริการ wifi ภายในหน่วยงาน 1.2 มีการกำหนดกลยุทธ์ในการจัดบริการเครื่องคอมพิวเตอร์ และ/หรือการจัดบริการ mobile device และจุดบริการ wifi
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นิสิตทุกปีการศึกษา	2.1 มีการจัดบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แก่นิสิต 2.2 มีการฝึกอบรมการใช้ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แก่นิสิตเป็นประจำทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	3.1 มีการสำรวจความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 3.2 มีการวางแผนการจัดบริการด้านกายภาพที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากข้อมูลผลการสำรวจในข้อ 3.1 และกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการ
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนิสิตผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา	4.1 มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เช่น ระบบลงทะเบียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การบริการด้านอาหารและสนามกีฬา 4.2 มีการพัฒนาการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคาตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	5.1 มีการจัดระบบประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ และการป้องกันอัคคีภัยในบริเวณของหน่วยงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 5.2 มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในด้านระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบที่หน่วยงานจัดให้นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
6. มีการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2-5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	6.1 มีการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2-5 และรายงานผลการประเมิน
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ	7.1 หน่วยงานมีการจัดทำแผนพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ โดยใช้ข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 ประกอบการพิจารณา

ตัวบ่งชี้ 2.5.1 (มศว 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตในระบบไร้สาย
3. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น
4. มีบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคาร ตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
5. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 – 4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์	1.1 มีการจัดบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น เว็บรายวิชา (A-Tutor), เว็บเค้าโครงรายวิชา (Syllabus), เว็บการศึกษาไฮบริด (SOT) เป็นต้น 1.2 มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แก่นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
2. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่อ	2.1 มีการจัดบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตในระบบไร้สาย 2.2 มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้กับนิสิตในด้านกายภายและการพัฒนานิสิตที่หน่วยงานจัดให้นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น	3.1 มีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น 3.2 มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่างๆ ที่หน่วยงานจัดให้นิสิตอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
4. มีบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.1 มีการจัดบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจน บริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 4.2 มีโครงการ/กิจกรรมฝึกอบรมหรือให้ความรู้ความเข้าใจกับนิสิตในด้านระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบที่หน่วยงานจัดให้นิสิต อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง
5. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 – 4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	5.1 รายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพของการบริการในข้อ 1 – 4
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ	6.1 นำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ เช่น แผนการปฏิบัติการพัฒนาการด้านต่างๆ

ตัวบ่งชี้ 2.6 (สกอ. 2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลหน่วยงาน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนิสิต เช่น การเปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และปริญญานิพนธ์ เป็นต้น
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของหน่วยงานที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน
3. กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริงชี้แนะแหล่งข้อมูลความรู้ จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา 1.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่มสัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์ 1.3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.4 มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ. 2)
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	2.1 อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา แต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ซึ่งจะสอดคล้องกับรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ. 3) ได้แก่ 2.1.1 จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 2.1.2 ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวนชั่วโมงการสอน และการให้คำปรึกษา 2.1.3 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ 2.1.4 แผนการสอนและการประเมินผลในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ 2.1.5 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสารหนังสือ ตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน 2.1.6 การประเมินและปรับปรุงการดำ เนินการของรายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมผู้สอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น 2.2 อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย	3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์ 3.2 จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	4.1 ทุกหลักสูตรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคล หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย เช่น เชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา นำนิสิตฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน ให้นิสิตฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	5.1 อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร 5.2 จัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า	6.1 เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหน่วยงานจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชา 6.2 มีการประเมินคุณภาพความเพียงพอและความเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6.3 นำรายงานสรุปผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 6.4 มีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่า มีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา	7.1 หน่วยงานมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ต่อไปนี้ (1) พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ (2) ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตร ทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น (3) ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา (4) ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน/ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา/ของผู้ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ 2.7 (สกอ. 2.7) ระบบและกลไกพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป : ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัย หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม : ข้อ

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาและมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ**ครบ 5 ข้อ** ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร	1.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 1.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชาระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่นระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย 1.3 มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกัน และเผยแพร่ให้ผู้ที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานิสิต
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	2.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรโดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล 2.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนดเพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้นๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.3 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน 2.4 มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (performance) ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน 2.5 จัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ 3.2 หน่วยงานระดับคณะวิชา ภาควิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นิสิตและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและ/หรือบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัย หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ	4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นิสิตรับรู้ 4.2 มีการจัดหางบประมาณให้นิสิตมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในหน่วยงานหรือนอกหน่วยงาน 4.3 หากเป็นไปได้ หน่วยงานอาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นิสิตต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้งในระหว่างการศึกษา 4.4 ในระดับชั้นเรียน ผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นิสิตส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่างๆ พิจารณา เรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิตระดับปริญญาตรี และ/หรือบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยหน่วยงาน	5.1 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิต และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร 5.2 มีการกำหนดเงื่อนไขให้นิสิตต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของหน่วยงาน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียน หรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนิสิต
6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ	6.1 มีการเชิญหน่วยงาน สถาบัน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการมาให้ความรู้ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นิสิตจัดทำเป็นหัวข้อปริญญานิพนธ์ ประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นิสิตได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6.2 มีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ ให้นิสิตทราบ และมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน 6.3 มีการสนับสนุนให้นิสิตเสนอข้อเสนอโครงการปริญญานิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย 6.4 ในการสอบปริญญานิพนธ์ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนิสิตมาร่วมเป็นกรรมการสอบ เพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัย และนำผลไปใช้ประโยชน์ 6.5 มีการเผยแพร่ผลงานปริญญานิพนธ์ของนิสิตในรูปแบบต่างๆ หรือจัดทำเป็นข่าวเพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทคัดย่องานวิจัยเป็นหมวดหมู่เผยแพร่ไปยังสถาบันหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง หรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถใช้คำตอบจากผลการวิจัยที่นิสิตผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาได้

ตัวบ่งชี้ 2.8 (สกอ. 2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่หน่วยงานจัดให้กับนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิต และผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งหน่วยงาน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายมหาวิทยาลัย (ตั้งแต่ 3 มหาวิทยาลัยขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกมหาวิทยาลัยระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u> :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	มีการกำหนดอัตลักษณ์ของนิสิตของหน่วยงานหรือสอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร อาจารย์ นิสิต และผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งหน่วยงาน	มีการประกาศอัตลักษณ์ของนิสิตให้ทราบอย่างทั่วถึงทั้งหน่วยงาน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ	หน่วยงานมีแผนการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้	รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนจากเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3
5. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับการยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	หน่วยงานมีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับรางวัลระดับชาติ

ตัวบ่งชี้ 2.9 (สมศ.๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาต่างๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี**เท่ากับ**

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี(ปีการศึกษา)}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด(ปีการศึกษา)}} \times 100$$

หมายเหตุ :

1. ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)
2. ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก
3. ถ้าคณะไม่มีนิสิตระดับปริญญาตรี เว้นไม่ต้องรับการประเมินตัวบ่งชี้นี้

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 85 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1) กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน
2) ดังนั้น ร้อยละ 85 จะเท่ากับกี่คะแนน
3) การคำนวณ คือ (85 x 5) ÷ 100 = 4.25
4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.25 คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก 1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ 2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ) 3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ 4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ 5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา 6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ 7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้2.10 (สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งTQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

สูตรการคำนวณ :

คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ**เท่ากับ**

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต(ปีการศึกษา)}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด(ปีการศึกษา)}}$$

หมายเหตุ :

1. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20
2. การคำนวณ ตัวตั้ง สามารถคำนวณได้ทั้งรวมคะแนนแต่ละคน(ทุกด้าน) หรือ (ค่าเฉลี่ย x จำนวนข้อที่ประเมิน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ 1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนดโดย สมศ. หรือรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานกลางที่ สมศ. มอบหมาย 2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ 3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ 2.11 (สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือศิลปะนิพนธ์ที่เผยแพร่

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่รประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผุ้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ได้

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceeding)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ(TCI, สมศ.)
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopusหรือ SJR

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่**เท่ากับ**

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด(ปีปฏิทิน)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งอาเซียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. **การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ** เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น
2. **การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน** เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศหมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย)และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. **การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ** เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1) กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน
2) ดังนั้น ร้อยละ 15.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3) การคำนวณ คือ (15.5 x 5) ÷ 25 = 3.10
4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.10 คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น 2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น 3. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ 2.12 (สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่รประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผุ้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ได้

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ /ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานสากล ISI

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์**เท่ากับ**

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด(ปีปฏิทิน)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งอาเซียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. **การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ** เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น
2. **การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน** เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย)และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. **การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ** เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 25.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 25.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ (25.5 x 5) ÷ 50 = 2.55
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.55คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น 2. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ 2.13 (สมศ. ๑๔) การพัฒนาคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบาย:

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลคุณภาพของคณาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

ระดับคุณภาพของอาจารย์ดังนี้

วุฒิการศึกษา / ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

หมายเหตุ :

คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ กพ.

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ(ปีการศึกษา)}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1) กำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน
2) ดังนั้น ร้อยละ 5.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3) การคำนวณ คือ $(5.5 \times 5) \div 6 = 4.58$
4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.58 คะแนน

ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนิสิตเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานิสิตแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า ซึ่งหน่วยงานจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนิสิตและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนิสิตที่ดำเนินการโดยองค์กรนิสิต ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อให้นิสิตได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 (สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
1.2 (สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต

ตัวบ่งชี้ 3.1 (สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า และ(3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นิสิตและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1–3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนิสิต

หมายเหตุ :

กรณีหน่วยงานที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต	1.1 หน่วยงานจัดทำฐานข้อมูลนิสิต ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ 1.1.1 ข้อมูลด้านสุขภาพทางกายและทางจิต 1.1.2 ข้อมูลด้านการเรียน 1.1.3 ข้อมูลด้านครอบครัว 1.1.4 ข้อมูลบุคคลที่หน่วยงานสามารถติดต่อเมื่อนิสิตมีปัญหา 1.2 หน่วยงานระดับภาควิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.2.1 แผนการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นิสิต 1.2.2 เอกสาร/รายงานสรุปรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในระดับภาควิชา/สาขาวิชาโดยคำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนิสิต 1.2.3 เอกสาร/รายงานการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตที่มีปัญหาด้านการเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง 1.2.4 แผนการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต โดยเน้นการบริการให้ความช่วยเหลือนิสิตในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสอบ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการลงทะเบียนเรียนเพื่อให้จบตามหลักสูตร หรือเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การฝึกอาชีพ เป็นต้น 1.3 หน่วยงานระดับคณะ หรือระดับมหาวิทยาลัย เช่น ฝ่ายกิจการนิสิตมีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนิสิตที่ขอใช้บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนิสิตในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนิสิตมารับบริการ 1.3.1 ช่องทางหรือวิธีการให้คำปรึกษาแก่นิสิต เช่น ระบบ e-counseling โทรศัพท์บริการสายด่วน (hotline) การให้คำปรึกษาแบบ walk in 1.3.2 หน่วยงานมีฝ่ายกิจการนิสิตที่บริการให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนิสิต 1.3.3 การบันทึก/เอกสาร/รายงานสรุปการให้บริการคำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนิสิตที่มีปัญหาวิกฤติ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.3.4 การบันทึก/เอกสารการส่งตัวในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนิสิตมารับบริการ 1.4 มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนิสิตไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นิสิตมีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของหน่วยงานที่จะดูแลได้ 1.5 ผู้เกี่ยวข้องกับนิสิตทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นิสิตจนสามารถแก้ไขปัญหาของนิสิตได้สำเร็จ 1.6 มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนิสิตเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน 1.7 มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับครอบครัวของนิสิตเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนิสิต 1.8 มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ เช่น กล่อง-รับความคิดเห็น เว็บบอร์ด/อีเมลล์ สายด่วน และอื่นๆ
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต	2.1 สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนิสิต เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นิสิตจำเป็นต้องรู้ 2.2 มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต เช่น กล่องรับความคิดเห็น เว็บบอร์ด/อีเมลล์ สายด่วน และอื่นๆ 2.3 มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสารและจัดทำรายงานสรุปการประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต	3.1 มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งดูงานแหล่งฝึกประสบการณ์ของนิสิต และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3.1.1 เอกสารหลักฐานที่เสดงถึงการประสานงานหรือโครงการความร่วมมือของหน่วยงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งดูงาน หรือแหล่งฝึกประสบการณ์ของนิสิต 3.1.2 รายงานสรุปผลการติดตามประเมินคุณภาพของแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมในปีต่อไป 3.2 มีการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นิสิตเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน 3.3 มีช่องทางให้นิสิตหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพของนิสิต เช่น กล่องรับความคิดเห็น เว็บบอร์ด/อีเมลล์ สายด่วน และอื่นๆ 3.4 มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ และจัดทำรายงานสรุปผลการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพของนิสิต
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า	4.1 สถาบันมีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา 4.1.1 ฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่ประกอบด้วยข้อมูลประวัติศิษย์เก่า ประสบการณ์การทำงาน การได้รับรางวัล อื่นๆ 4.1.2 ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าวออนไลน์ ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น กิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชารวมทั้ง ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ ป้ายไฟวิ่ง ประกาศ แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ 4.2 มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ เช่น ผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆ ให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4.3 เอกสารหลักฐานแสดงการเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วม เช่น การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นิสิตปัจจุบัน ซึ่งเป็นสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ 4.4 ช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า เช่น กล่องรับความคิดเห็น เว็บบอร์ด/อีเมลล์ สายด่วน และอื่นๆ
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า	5.1 มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้ 5.1.1 แผนกิจกรรมพัฒนาความรู้หรือประสบการณ์ทางวิชาชีพให้กับศิษย์เก่า 5.1.2 รายงานสรุปกิจกรรม/โครงการทางวิชาการและวิชาชีพที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่า 5.1.3 การส่งข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม/โครงการทางวิชาการและวิชาชีพผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆให้ศิษย์เก่ารับรู้ 5.2 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพของศิษย์เก่า เช่น กล่องรับความคิดเห็น เว็บบอร์ด/อีเมลล์ สายด่วน และอื่นๆ
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1–3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถาบันระดับภาควิชา ฝ่าย คณะ หรือสถาบัน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นิสิตและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน เช่น เอกสารที่แสดงถึงผู้รับผิดชอบ/คำสั่งแต่งตั้งในการประเมิน และระยะเวลาในการประเมิน 6.2 มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับคณะ/มหาวิทยาลัย 6.2.1 รายงานสรุปการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านแก่นิสิตและศิษย์เก่า ทั้งในระดับภาควิชา/สาขาวิชา และ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6.2.2 รายงานการประชุม/รายงานสรุปการนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับหน่วยงาน 6.3 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหา อุปสรรค เพื่อหาแนวทาง การปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นิสิตหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย และจัดทำรายงานสรุปแนวทางการปรับปรุงการให้บริการที่ได้จากการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการในปีต่อไป
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนิสิต	7.1 นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับ 7.2 มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด 7.3 มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด และจัดทำรายงานสรุปการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด 7.4 มีการสำรวจข้อมูลจากนิสิตและศิษย์เก่า เพื่อศึกษาความพึงพอใจในบริการที่หน่วยงานจัดให้ทุกด้านอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาระบบการให้บริการในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ 3.2 (สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิต หมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยหน่วยงานและโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. หน่วยงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต
3. มีการส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิสิตอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
   - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
   - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
   - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม
   - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
   - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นิสิตสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. หน่วยงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน	1.1 หน่วยงานระดับคณะหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนิสิตที่ชัดเจน นอกเหนือจากการพัฒนานิสิตผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนานิสิตจะมีทั้งที่จัดโดยหน่วยงาน หรือจัดโดยองค์กรนิสิต เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา 1.1.1 คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิตที่สอดคล้องกับคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ 1.1.2 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและจัดโดยองค์กรนิสิต เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ โดยในแผนมีการระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) 1.1.3 จำนวนและรายชื่อกิจกรรม/โครงการระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต แยกตามประเภทกิจกรรม 1.1.4 จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม แยกตามประเภทกิจกรรม 1.1.5 หลักฐานที่แสดงถึงการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนิสิต เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อื่นๆ 1.1.6 เอกสาร ประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์นโยบายของหน่วยงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนิสิต 1.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต	2.1 หน่วยงานมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นิสิตด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นิสิตระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นิสิตเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน 2.1.1 รายงานสรุปการจัดกิจกรรม/โครงการการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพแก่นิสิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา 2.1.2 เอกสาร/คู่มือการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการของนิสิต ที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน โดยที่มีการระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน
3. มีการส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิสิตอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ ● กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ● กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ● กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม ● กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม	3.1 สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หน่วยงานควรส่งเสริมให้นิสิตจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินการโดยนิสิต อย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม 3.2 สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หน่วยงานต้องส่งเสริมให้นิสิตจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ดำเนินการโดยนิสิตระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภท โดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย จากประเภทกิจกรรม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
● กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	3.3 การจัดกิจกรรมของนิสิตทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจกรรมนิสิต) โดยมีคำอธิบายเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพที่ใช้ในการจัดกิจกรรม โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้านี้มาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่ 3.4 เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้รับผิดชอบมีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นิสิตในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ร่องรอยการขีดเขียนของการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม หรือวิธีการประเมินความสำเร็จของโครงการ
4. มีการสนับสนุนให้นิสิตสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน	4.1 หน่วยงานให้นิสิตเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: knowledge management) การให้นิสิตนำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้นิสิตกลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ 4.1.1 แผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ที่มีกิจกรรม/โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงาน 4.1.2 รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่างๆ เช่น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4.1.3 วิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ 4.1.4 การใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต 4.1.5 ประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม 4.2 ในระดับหน่วยงาน อาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนิสิตควรมีการประชุมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนิสิตกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งนี้ หน่วยงานควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างมหาวิทยาลัยด้วย 4.2.1 เอกสาร/รายงานสรุปการประชุมระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนิสิต 4.2.2 เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการให้งบประมาณหรือทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยจากหน่วยงาน 4.3 ในแต่ละปี หน่วยงานอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ ให้นิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต 4.4 อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนิสิต โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนิสิตระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต	5.1 หน่วยงาน (ฝ่ายกิจกรรมนิสิต) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด 5.2 หน่วยงานกำหนดให้นิสิตจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตในแต่ละรอบปี 5.3 หน่วยงานมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนิสิต 5.4 หน่วยงานมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนิสิต เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนิสิตในปีต่อไป 5.4.1 รายงานสรุปการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนพัฒนากิจกรรมนิสิต อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 5.4.2 รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรม/โครงการแต่ละกิจกรรม/โครงการ ที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา 5.4.3 รายงานสรุปผลการสังเคราะห์ภาพรวมของกิจกรรม/โครงการ และผลที่เกิดขึ้นกับนิสิตในแต่ละรอบปี ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนิสิต 5.4.4 รายงานสรุปผลการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนิสิต จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนิสิต 5.4.5 หน่วยงานมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนิสิตเพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนิสิตในปีต่อไป 5.4.6 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต	6.1 หน่วยงานมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตและผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานิสิตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนิสิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร 6.2 หน่วยงานนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมี

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละหน่วยงานอย่างไรก็ตามทุกหน่วยงานจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจหน่วยงาน ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละหน่วยงานเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ(1) หน่วยงานต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน (2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆของหน่วยงานและ(3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษาพ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสามพ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัยพ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
7. แผนยุทธศาสตร์การวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2552-2555)
8. คู่มือบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 (สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
1.2 (สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
1.3 (สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
1.4 (สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
1.5 (สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
1.6 (สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 (สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคลทรัพยากรเงินเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย
4. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงานอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
   - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
   - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
   - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
   - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุ	1.1 หน่วยงานควรวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.1.1 แผนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการด้านการวิจัยของหน่วยงาน 1.1.2 รายงานผลหรือรายงานการประชุมการติดตามประเมินและปรับปรุงแผน อย่างน้อยปีละ1 ครั้ง 1.2 การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย ได้แก่ ประกาศทุนสนับสนุนการทำวิจัยทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน เป็นต้น
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน	มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน เช่น 1) การกำหนดให้นิสิตบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในทีมวิจัยของอาจารย์ 2) การกำหนดให้นิสิตระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 3) การกำหนดให้นิสิตทุกระดับเข้าฟังการบรรยาย/สัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์/ศาสตราจารย์ อาคันตุกะ/ศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)/เข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 4) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนิสิต หรือส่งเสริมนิสิตเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ 5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย	3.1 จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคนวางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนิสิตบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทำการกำหนดกฎเกณฑ์แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงานที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ โดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ 3.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	3.3 ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด 3.4 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่างๆในสถาบันให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น
4. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	4.1 ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น หน่วยงานจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงานที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป 4.2 สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น หน่วยงานอาจจัดให้มีระบบสนับสนุนเช่น การจัดให้มีข้อมูลรายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้นอาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นพี่เลี้ยงตรวจสอบข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่างๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน	หน่วยงานควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้ 5.1 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย 5.1.1 งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถผลิตผลงานระดับสากลหรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากเงินทุนวิจัย 5.1.2 งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ 5.1.3 งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา และของนักวิจัยหลังปริญญาเอก 5.1.4 งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น 5.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของหน่วยงานระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัย หรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัย สามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย 5.3 แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ 5.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ 5.4.1 ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	5.4.2 ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของหน่วยงานทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา 5.4.3 ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 5.4.4 ข้อมูลด้านระบบและกลไกของหน่วยงานในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา 5.5 ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น	หน่วยงานจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น “การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็น งานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือ “การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน	หน่วยงานนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็นกำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 (สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตังบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์นิสิตวงการวิชาการหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกหน่วยงานดังนั้นหน่วยงานต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวมเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่มโดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติและมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวมคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม : ข้อ

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรและมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น 1.1 การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร 1.2 การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ 1.3 การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ 1.4 การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 1.5 การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละหน่วยงาน
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการ รวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรค์ผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป จัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง	นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนั้นการประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น 1) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่ต้องการรับบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใดๆ จากสถาบัน (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) ผู้รับผิดชอบริเริ่มประสานงาน หรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (start-up company) เป็นต้น
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	หน่วยงานวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลง หรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก่อาจารย์ นักวิจัย และหน่วยงานในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใดๆที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ นอกจากนั้น ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของหน่วยงานในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายหรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัยโดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร	มีการวางแนวทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่อาจารย์และนักวิจัยในประเด็นต่างๆ เช่น 1.1 การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือจัดคลินิกให้คำปรึกษา 1.2 ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรต่อกรม ทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.3 ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 (สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ :ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษาและปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในหน่วยงานคือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในหน่วยงานและที่ได้รับจากภายนอกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของหน่วยงาน นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่หน่วยงานได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของหน่วยงาน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง**ไม่นับ**รวมผู้ลาศึกษาต่อ

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก(ปีงบประมาณ)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ(ปีการศึกษา) (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

เกณฑ์การประเมิน :

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : จำนวนเงินสนับสนุนงาน วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

การสรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะหรือหน่วยงาน หรือระดับมหาวิทยาลัย

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะหรือหน่วยงาน เท่ากับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะหรือหน่วยงาน
2. คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เท่ากับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะหรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัยสามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย**แต่ไม่**สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในหน่วยงาน 2. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกหน่วยงาน 3. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 (สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตังบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของหน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ในกรณีที่บทความวิจัยของอาจารย์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับนิสิต/นักศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษาจะนับได้เมื่ออาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยนั้น

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่รประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผุ้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมี
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งอาเซียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. **การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ** เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น

2. **การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน** เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย)และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. **การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ** เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ เท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- กลุ่มสาขาวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ: กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพจากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้

1. กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 15.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ (15.5 x 5) ÷ 20 = 3.875
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย 2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 (สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตังบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของหน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมลาศึกษาต่อ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 15.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ (15.5 x 5) ÷ 20 = 3.875
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้ 1.1 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย 1.2 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย/กฎหมาย/มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้ 1.3 ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้ 2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปี การศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 (สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพสะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริง และได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชการหรือเทียบเท่า

ผลงานวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่านแล้ว
- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือ สาขาวิชาที่เกี่ยวเนื่อง

ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอ

การนับ

- ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการขอผลงานทางวิชาการให้นับวันที่สภาสถาบันอนุมัติ
- ตำราหรือหนังสือที่ไม่ได้ขอตำแหน่งทางวิชาการให้นับตามวันที่เผยแพร่
- ตามเกณฑ์ค่าน้ำหนัก 0.75 หากผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนดนั้น เป็นบุคคลคนเดียวกับใน list สกอ. สามารถนับ ค่าน้ำหนัก 1 ได้

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 5.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ (5.5 x 5) ÷10 = 2.75
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.75คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น 2. อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาของ โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของหน่วยงานอุดมศึกษา หน่วยงานพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่หน่วยงานมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชนและสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของหน่วยงาน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว หน่วยงานยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของหน่วยงานจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
6. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

5.1 (สกอ. 5.1)ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

5.2 (สกอ. 5.2)กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

5.3 (สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

5.4 (สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

5.5 (สมศ. ๑๘)ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นต่างๆ

ตัวบ่งชี้ 5.1 (สกอ. 5.1) ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของหน่วยงาน หน่วยงานพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1.1 มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน โดยนำผลการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพมาประกอบการพิจารณา 1.2 มีการวางแนวทาง ขั้นตอน หลักเกณฑ์ และระเบียบของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของหน่วยงาน 1.3 มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.4 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนด้านการบริการวิชาการแก่สังคม 1.5 มีการกำหนดให้การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นภาระงานของอาจารย์และบุคลากรอย่างชัดเจน โดยมีระบบเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆ 1.6 มีระบบการบริการทางวิชาการแก่สังคมสอดคล้องกับวงจรคุณภาพ (PDCA) 1.6.1 มีการวางแผนการบริการทางวิชาการแก่สังคมประจำปีอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.6.2 มีการดำเนินกิจกรรม/โครงการตามแผนที่กำหนด 1.6.3 มีการรายงานผลการดำเนินกิจกรรม/โครงการตามแผนที่กำหนดเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และนำเสนอผู้บริหารหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานพิจารณาให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แล้วดำเนินการปรับปรุงตามข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวมีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนการปฏิบัติการประจำปี โดยเปรียบเทียบผลความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติการประจำปี กับค่าเป้าหมายที่กำหนด อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเสนอที่ประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน	2.1 มีการกำหนดแนวทางหรือวางแผนการบรูณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของอาจารย์และบุคลากร เช่น 2.1.1 การกำหนดให้นิสิตนำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน 2.1.2 การให้นิสิตไปร่วมกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยให้นิสิตใช้องค์ความรู้จากการเรียนการสอนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรม 2.1.3 การนำความรู้หรือองค์ความรู้ไปปรับปรุงหลักสูตรรายวิชา หรือกระบวนการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.1.4 การนำความรู้หรือองค์ความรู้ไปพัฒนาเป็นตำรา หนังสือ หรือสื่อการเรียนการสอน 2.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน มีการดำเนินการแนวทางหรือแผนการบูรณาการที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เป็นระยะๆ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย	3.1 มีการกำหนดแนวทางหรือวางแผนการบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 3.1.1 การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริง โดยตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ 3.1.2 การนำความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมไปต่อยอดสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย หรือการสร้างนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ 3.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย 3.3 มีการดำเนินการแนวทางหรือแผนการบูรณาการที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เป็นระยะๆ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	4.1 มีระบบการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามตัวบ่งชี้ในการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามที่หน่วยงานกำหนด โดยเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมาย 4.2 มีการประเมินความสำเร็จของการบรูณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย โดยการมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ 4.3 การประเมินความสำเร็จของการบูรณาการ ควรประเมินทั้งในระดับแผนการดำเนินการ ค่าเป้าหมายของหน่วยงาน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการ คุณค่าของการบริการทางวิชาการที่สังคมนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง 4.4 มีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานพิจารณา เพื่อให้ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	5.1 มีการนำผลการประเมินและข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปใช้ในการพัฒนาแผนการบูรณาการ พัฒนากระบวนการบูรณาการ และผลสัมฤทธิ์อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ 5.2 (สกอ. 5.2) กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึ่งของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของหน่วยงาน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้นั้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในหน่วยงาน มหาวิทยาลัย และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน	มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของหน่วยงาน โดยการสำรวจสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น การประชุมสัมมนาร่วมกับชุมชน ผู้เกี่ยวข้องหรือกลุ่มเป้าหมายในการบริการทางวิชาการเพื่อหาความต้องการ การจัดทำแบบสำรวจความต้องการ และเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	หน่วยงานมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่างๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้น หรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรมหรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ๆ ในชุมชน
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม	3.1 มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม 3.2 มีการประเมินผลที่เกิดกับนิสิต อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการทั้งในด้านการนำความรู้ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้ผู้รับบริการและประชาชน
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ	4.1 มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณ ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาหรือข้อตกลงการบริการ การควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ 4.2 มีการควบคุมและกำกับคุณภาพของการให้บริการโดยจัดให้มีระบบการให้ข้อมูลที่ชัดเจนมีความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ เช่น 4.2.1 มีการกำหนดขั้นตอนการให้บริการ และประกาศให้ผู้รับบริการทราบโดยทั่วกัน 4.2.2 มีการรายงานผลการดำเนินการ หรือการให้บริการที่ผู้รับบริการหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้ 4.2.3 มีช่องทางการสื่อสารกับผู้รับบริการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในหน่วยงานและเผยแพร่สู่สาธารณชน	5.1 หน่วยงานมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในหน่วยงาน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย 5.2 มีการแลกเปลี่ยนความคิดและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่างๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ 5.3 (สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะของการเป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของประเทศชาติและนานาชาติ พิจารณาจากระดับของการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการมาพัฒนา มี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมดตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 20 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 20จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ (20 x 5) ÷ 30 = 3.33
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.33 คะแนน

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณา</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และ
2. โครงการบริการทางวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 5.4 (สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม แล้วก่อให้เกิดโครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

หมายเหตุ :

1. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
2. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
3. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้
4. สำหรับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการประเมินปี 2555 เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ	1.1 มีการวางแผนการบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยชุมชน 1.2 มีการดำเนินการตามแผนการบริการทางวิชาการแก่สังคม มี 1.3 มีการนำผลการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตาม
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่า	มีรายงานสรุปผลการดำเนินการที่บรรลุตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำและสมาชิก	3.1 หน่วยงานเปิดโอกาสให้ผู้นำและสมาชิกของชุมชนหรือ 3.2 มีการบันทึกข้อมูลหรือจัดทำฐานข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรม/ 3.3 มีการติดตามผู้นำหรือสมาชิกชุมชนหรือองค์กรภายนอกที่
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการ	หน่วยงานมีการประสานงานกับชุมชนหรือองค์กร เพื่อ
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้าง	มีติดตามผลการดำเนินงานของผู้นำหรือสมาชิกชุมชนหรือ

ตัวบ่งชี้ 5.5 (สมศ. ๑๘)ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นต่างๆ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือของรัฐ หรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้ชี้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมในเรื่องต่างๆ

การดำเนินการให้หน่วยงานเลือกดำเนินการอย่างน้อย2ประเด็น จากประเด็นชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆอาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่างเป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นที่ชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมที่หน่วยงานเลือกดำเนินการต้องผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยโดยหน่วยงานจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้ ซึ่งมาตรการส่งเสริมของหน่วยงานอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของมหาวิทยาลัยก็ได้

เกณฑ์มาตรฐาน 18.1 :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน 18.2 :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. มาตรการส่งเสริมของหน่วยงานอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. หน่วยงานจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้
3. กรณีที่หน่วยงานดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยต้องรายงานไว้ใน SAR ของหน่วยงาน และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของมหาวิทยาลัย

4. กรณีที่หน่วยงานมีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับมหาวิทยาลัย และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับมหาวิทยาลัย
5. กรณีที่หน่วยงานมีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
-	มีการดำเนินการ 1ข้อ	มีการดำเนินการ 2ข้อ	มีการดำเนินการ 3ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ	1.1 มีการกำหนดประเด็นเรื่องที่ชี้นำและ/หรือแก้ปัญหาของ
	1.2 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการดำเนินการ
	1.3 มีการวางแผนการดำเนินการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหา
	1.4 มีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการตามแผนการดำเนินการ
	1.5 มีการรายงานผลการดำเนินการ และประเมินผล
	1.6 มีการประเมินผลการดำเนินการชี้นำ ป้องก้น หรือ
	1.7 มีการนำผลการพิจารณาจากคณะกรรมการประจำ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่า	2.1 มีการประเมินผลการดำเนินการชี้นำ ป้องกัน หรือ 2.2 มีผลการบรรลุเป้าหมายตามแผนการดำเนินการชี้นำ
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อ	มีการสรุปผลการดำเนินการชี้นำ ป้องกัน หรือ
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และ	มีการสรุปผลการดำเนินการชี้นำ ป้องกัน หรือ
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือ	หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของหน่วยงาน ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละหน่วยงาน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

6.1 (สกอ. 6.1)ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6.2 (สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
6.3 (สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 (สกอ.6.1) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	หน่วยงานมีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	หน่วยงานสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์การนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	3.1 หน่วยงานมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม 3.2 หน่วยงานจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมระดับต่างๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน 3.3 หน่วยงานมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต	5.1 มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ บูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA 5.2 มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 5.3 มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับ	6.1 หน่วยงานมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6.2 หน่วยงานได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ 6.3 หน่วยงานมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิง เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 (สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่หน่วยงานพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในหน่วยงานอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
2. เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมของไทย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม 2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ 3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน) 4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น 5. รายงานรางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 (สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรีย์ภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับรักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงานที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นิสิตและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนิสิตที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

1. “สะอาด” หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
2. “สุขลักษณะ” หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
3. “สวยงาม” หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา 2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สามารถประเมินได้ 3. รายงานสรุปผลหรือประเมินผลโครงการหรือกิจรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถาม หรือ แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น 5. ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ปรากฏในประเด็นการพิจารณาในข้อ 2 และข้อ 3

หมายเหตุ :

1. “สะอาด” หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
2. “สุขลักษณะ” หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
3. “สวยงาม” หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

หน่วยงานต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะผู้บริหาร สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ พ.ศ. 2552-2553
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

7.1 (สกอ. 7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ
7.2 (สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
7.3 (สกอ. 7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
7.3.1 (มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
7.4 (สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง
7.5 (สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
7.6 (สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ 7.1 (สกอ.7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน คือคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับหน่วยงานนั้น ๆ หากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้หน่วยงานเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและ/หรือหน่วยงานกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาหน่วยงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของหน่วยงานไปยังบุคลากรในหน่วยงาน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ :

1. หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
2. การดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 และข้อ 7 ในระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย และในระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและ/หรือหน่วยงานกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า	1.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการประจำหน่วยงานทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อหน่วยงานและมหาวิทยาลัยก่อนจะปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ข้อบังคับต่างๆ 1.1.1 ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหาร 1.1.2 ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ 1.1.3 กรอบทิศทางการพัฒนาหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 1.1.4 อัตลักษณ์ของหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 1.2 สภามหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานกำกับดูแลหน่วยงานไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารหน่วยงานและสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก 1.3 มีการเปิดเผยประวัติกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการประจำหน่วยงาน รายงานการประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน 1.3.1 การเปิดเผยประวัติของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.3.2 คำอธิบายลักษณะงาน (job description) ของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.3.3 รายงานการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน รายงานต่อสาธารณชน
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์	2.1 ผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการประจำหน่วยงาน มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.1.1 มิติการพัฒนาองค์กร เช่นการส่งเสริมให้อาจารย์บุคลากรมีโอกาสศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ 2.1.2 มิติการพัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนหลักของหน่วยงาน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนิสิต ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุ-บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2.1.3 มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูลและการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ 2.2 ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน 2.2.1 รายงานสรุป/รายงานการประชุมที่ผู้บริหารได้มีการชี้แจง/ถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้บุคลากรภายในหน่วยงานทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน 2.3 ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ 2.3.1 ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานมีความทันสมัย ข้อมูลมีความถูกต้อง และสามารถนำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารงานได้เป็นอย่างดี 2.3.2 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของหน่วยงานไปยังบุคลากรในหน่วยงาน	3.1 ในการประชุมผู้บริหาร ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ อย่างน้อย ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง 3.2 ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงานอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายในโดยใช้สื่อต่างๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย 3.2.1 รายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงาน 3.2.2 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับผู้บริหารมีการรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงานรวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป 3.2.3 ช่องทางหรือวิธีการแจ้งรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่างๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น การประชุมชี้แจง 3.3 แผน/ปฏิทินการประชุมประจำปี รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 3.4 รายงานสรุปการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 เช่น ตารางสรุปร้อยละของจำนวนครั้งของการจัดประชุมตามแผนการประชุม 3.5 รายงานสรุปการเข้าประชุมของกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการประจำหน่วยงานที่แสดงถึงการเข้าร่วมประชุมของกรรมการเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่	4.1 ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	4.2 ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อมกับมีการกำกับ และตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ้มค่า และมีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยมีเอกสารหลักฐาน/คำสั่งการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป 4.3 รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น 4.3.1 การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ 4.3.2 โครงการพัฒนาองค์การให้คล่องตัว (lean organization)
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเต็มตามศักยภาพ	5.1 ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ 5.1.1 เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้บริหารมีการสอนงานที่หน้างาน (on–the–job training) เช่น บันทึกการสอนงาน ภาพถ่าย อื่นๆ 5.1.2 การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน 5.2 รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน อาทิ 5.2.1 การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5.2.2 การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices)
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	6.1 ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของหน่วยงานให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก 6.2 ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6.3 ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานและรายงานการเงินของหน่วยงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเป็นประจำทุกปี 6.3.1 การเปิดเผยประวัติของผู้บริหารหน่วยงาน 6.3.2 รายงานประเมินตนเองของผู้บริหาร 6.4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน และรายงานการเงินของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเป็นประจำทุกปี 6.5 รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหน่วยงานที่มีวาระเกี่ยวกับการติดตาม/การรายงานผลการดำเนินงาน ได้แก่ รายงานการประเมินตนเองของหน่วยงาน การรายงานการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบภายใน รายงานการเงิน
7. มีการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม	7.1 หน่วยงานมีการประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงานและผู้บริหาร ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย และข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกัน 7.2 การประเมินควรยึดหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง 7.3 ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน อาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานในโอกาสที่เหมาะสม

ตัวบ่งชี้ 7.2 (สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้เช่นกัน โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยงาน ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงาน ประกอบด้วย การระบุความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย	1.1 หน่วยงานควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของหน่วยงาน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่งสู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย 1.1.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานการจัดการความรู้ (Knowledge Management) 1.1.2 แผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย และได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารและคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.2 คณะทำงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้ อาจประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน 1.3 เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าหน่วยงานมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะ ความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่หน่วยงานมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในมหาวิทยาลัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1	2.1 กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่หน่วยงานมุ่งเน้น 2.2 หน่วยงานควรกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนิสิตในหน่วยงานหรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อนำมา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด	3.1 หน่วยงานควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม อย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่างๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว รายงานการจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม 3.2 หน่วยงานควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ 3.2.1 หน่วยงานมีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ เช่น การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 3.2.2 เอกสารหลักฐานแสดงการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ 3.2.3 รายงานสรุปผลการประเมินโครงการแต่ละโครงการตามแผนการจัดการความรู้ 3.2.4 รายงานสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมตามแผนการจัดการความรู้ที่ได้ตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)	4.1 ผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย 4.2 ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ ให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด 4.3 ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	5.1 ผู้รับผิดชอบมีการวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่างๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 5.2 ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่างๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย 5.3 มีการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของหน่วยงาน 5.4 รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ 7.3 (สกอ.7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดรับกับนโยบายและการวางแผนในระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระดับดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (information system plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนระบบสารสนสนเทศ (information system plan)	1.1 มหาวิทยาลัยควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.2 แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย 1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ● วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	• ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของสถาบัน • ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน • ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database peopleware และ facilities อื่นๆ • งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ • การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ • การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนิสิต ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ	3.1 ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น 3.2 ผู้รับผิดชอบด้านระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยควรดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ	4.1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 4.2 นำผลการประเมินความพึงพอใจมาใช้ในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ 4.3 แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศควรผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว 4.4 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลด้านนิสิต บุคลากร และหลักสูตรในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ 7.3.1 (มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรมีการพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดรับกับนโยบายและการวางแผน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีแผนการใช้ระบบสารสนสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
2. มีการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
3. มีการนำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจและมีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ เสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
4. มีการประเมินแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือประเมินแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
5. มีการปรับปรุงแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนการใช้ระบบสารสนสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	1.1 หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศ ที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของหน่วยงานและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.1.1 คณะกรรมการจัดทำแผนที่ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 1.1.2 นโยบายการใช้หรือการพัฒนาระบบสารสนเทศ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	1.2 แผนควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน 1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศ อาจประกอบด้วย 1.3.1 วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ 1.3.2 ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีในแต่ละกลยุทธ์ของหน่วยงาน 1.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน 1.3.4 ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database peopleware และ facilities อื่นๆ 1.3.5 งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ 1.3.6 การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ 1.3.7 การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ
2. มีการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	2.1 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติมาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของหน่วยงานได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย 2.1.1 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน เช่น ระบบลงทะเบียนนิสิต ระบบทะเบียนประวัตินิสิต เว็บเค้าโครงรายวิชา เว็บรายวิชา (ATutor) เป็นต้น 2.1.2 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย เช่น งานเผยแพร่ปริญญานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระบบ ROSE เป็นต้น 2.1.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการเงิน เช่น ระบบสารสนเทศทรัพยากรบุคคล ระบบบัญชีเงินเดือน ระบบใบเบิกเงินงบประมาณ ระบบงานประชุมอิเล็กทรอนิกส์ ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น 2.1.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริการวิชาการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.1.5 ระบบสารสนเทศเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2.2 มีการติดตามและรายงานการติดตามข้อมูลในระบบเพื่อให้ระบบมีข้อมูลที่ครบถ้วน และสามารถรายงานข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทันกำหนดเวลา 2.3 เอกสาร บันทึก รายงานการตรวจสอบข้อมูลในระบบเพื่อให้มีความถูกต้อง
3. มีการนำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารและการตัดสินใจและมีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ เสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน	3.1 เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องและสนับสนุนการดำเนินงานของผู้ใช้ข้อมูลระดับต่างๆ เช่น รายงานการประชุม เอกสารประกอบ การประชุม 3.2 มีการรายงานความก้าวหน้า หรือรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงาน
4. มีการประเมินแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือประเมินแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขของแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ ต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผน
5. มีการปรับปรุงแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนจากคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปพิจารณาปรับปรุงแผนในปีถัดไป

ตัวบ่งชี้ 7.4 (สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของหน่วยงาน จากตัวอย่างต่อไปนี้
   - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
   - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
   - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
   - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
   - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
   - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
   - อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

การดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 5 และข้อ 6 ในระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย และในระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5ข้อ	มีการดำเนินการ 6ข้อ

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในหน่วยงานในรอบปีการประเมิน ที่

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนิสิต คณาจารย์บุคลากรภายใน
2. หน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์
3. หน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0)

1. หน่วยงานมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลด
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของหน่วยงาน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมากจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้

หมายเหตุ :

หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว มหาวิทยาลัยก็จะได้คะแนนการ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน	1.1 นโยบายการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงาน 1.2 คณะกรรมการหรือคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของหน่วยงาน 1.3 เอกสารแสดงรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ คำอธิบายคุณลักษณะของงาน (job description) ของคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงแผนหรือปฏิทินการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอ คู่มือบริหารความเสี่ยง เป็นต้น
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของหน่วยงาน จากตัวอย่างต่อไปนี้	• **ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)** • **ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน** • **ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ** • **ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ** • **ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลโดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร** • **ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก** • **อื่นๆ ตามบริบทของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย** 2.1 วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา 2.2 ประเด็นความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาควรมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยด้านชื่อเสียง คุณภาพการศึกษา รวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิตบุคลากร และทรัพย์สินของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ 2.3 ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.4 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง 2.5 รายงานการวิเคราะห์ ระบุความเสี่ยง และการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงโดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2	3.1 ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้ 3.2 ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ 3.3 การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง ให้ประเมินจากความถี่ที่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงในอดีต หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต โดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน 3.4 การประเมินผลกระทบของความเสี่ยง ให้ประเมินจากความรุนแรง ถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้น โดยจะมีความรุนแรงมาก ถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของหน่วยงาน ฐานะการเงิน ขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน	4.1 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องดำเนินการดังนี้ 4.1.1 กำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในหน่วยงาน 4.1.2 แนวทางการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม 4.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4T คือ 4.2.1 Take การยอมรับความเสี่ยง 4.2.2 Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง 4.2.3 Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง 4.2.4 Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่หน่วยงานจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)
5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการ	5.1 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	5.2 รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป	แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการความเสี่ยงและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบาย หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในหน่วยงาน และจากมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 7.5 (สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย(เฉพาะระดับมหาวิทยาลัย)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมทั้งการควบคุมและการตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัย การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภามหาวิทยาลัยทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
5. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยมีการทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย 2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง การกำกับนโยบายด้านการบริหารจัดการของสภามหาวิทยาลัย 3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยสภามหาวิทยาลัย 5. เอกสารรายงานการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย 6. รายงานผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 7.6 (สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงาน จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

หมายเหตุ:

1. ระดับคณะ/หน่วยงาน ผู้บริหารหมายถึง คณบดี/ผู้อำนวยการ
2. ระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลหน่วยงาน รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารหน่วยงาน 2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลหน่วยงาน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารหน่วยงาน ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงาน 3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารหน่วยงานมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของหน่วยงานที่เป็นมติคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน 4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของหน่วยงานที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น 5. รายงานการสังเคราะห์มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารหน่วยงาน 7. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของหน่วยงาน ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของหน่วยงานจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของหน่วยงาน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนิสิต รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารหน่วยงานจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนิสิต ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนิสิต ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัวจำแนกตามสาขาวิชา รายได้ทั้งหมดของหน่วยงานหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย)ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของหน่วยงานที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (หน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงินและงบประมาณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

8.1 (สกอ. 8.1)ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ 8.1 (สกอ. 8.1) ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณหรือ ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะต้องสอดรับไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันและหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือหน่วยงานจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินควรเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดรับไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน	1.1 มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน 1.2 หน่วยงานควรตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็นงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ เงินบริจาค หรือหน่วยงานจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งต่างๆ ก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้	2.1 มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุนและเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย 2.2 มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาคม ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้ว ควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน 2.3 มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงานในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่ายเป็นไปอย่างเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
3. งบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร	หน่วยงานแต่ละแห่งอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอคณะกรรมการประจำหน่วยงานและสภามหาวิทยาลัย ควรได้มีการวิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณในด้านต่างๆ ดังนี้ ● งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปีมากน้อยเพียงใด ● เมื่อวิเคราะห์ตามพันธกิจของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด ● เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาหน่วยงานแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการ บริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่ายและงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หลักค่าใช้จ่ายแล้ว หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยมีงบประมาณเหลือเพียงพอ ที่จะใช้ในกิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไป มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารหน่วยงาน คณะกรรมการประจำหน่วยงาน และสภามหาวิทยาลัย
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง	5.1 จัดทำรายงานการใช้เงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหารเป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้เงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใดมีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร 5.2 มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนิสิต 5.3 มีการจัดทำรายงานการลงทุนของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย 5.4 มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด	6.1 หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้ว ควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี สำหรับหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี ควรจัดให้มีผู้ตรวจ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit committee) หรือรวมทั้งผู้ตรวจสอบภายในอย่างเป็นทางการ
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	7.1 ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้เงิน จัดทำรายงานต่างๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน 7.2 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอคณะกรรมการประจำหน่วยงาน และสภามหาวิทยาลัยตามแผนที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น หน่วยงานจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

9.1 (สกอ. 9.1)ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

9.2 (สมศ. ๑๕)ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ 9.1 (สกอ. 9.1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องระบบและกลไกการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

สำหรับหน่วยงานถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามระบบและกลไกของมหาวิทยาลัย และของหน่วยงานที่มีการกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วยการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าหน่วยงานและมหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย (1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ (2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online และ (3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศหรือสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของหน่วยงาน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ</u>

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1.1 หน่วยงานควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของหน่วยงาน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง 1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ ประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินภารกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1.3 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้มีการประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับหน่วยงาน ภาควิชา/สาขาวิชา จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน	2.1 คณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารหน่วยงานต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงานและมหาวิทยาลัย 2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม 2.3 มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชา ถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานให้สู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม 2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน	3.1 หน่วยงานอาจกำหนดมาตรฐานและกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของหน่วยงานเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของตนเอง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 3.2 ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยควรชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ 3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุมติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	4.1 มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน โดยมีการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ 4.2 มีการนำวงจร PDCA เข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพ และการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 4.3 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยกำหนดใน CHE QA Online เสนอคณะกรรมการประจำหน่วยงานพิจารณา พร้อมทั้งเสนอมาตรการและแผนเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินในแต่ละปี โดยส่งรายงานให้มหาวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้	หน่วยงานมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์นำผลจากการประเมินคุณภาพ มาตรการ และแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปี ไปวิเคราะห์และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน มีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้
6. มีระบบสารสนเทศหรือสารสนเทศที่	หน่วยงานควรจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของหน่วยงาน	หน่วยงานควรส่งเสริมให้นิสิต คณาจารย์ และบุคลากรของหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตและผู้รับบริการตามพันธกิจของหน่วยงาน เช่น ผู้รับบริการด้านการวิจัย หรือชุมชน ผู้รับบริการทางวิชาการของหน่วยงาน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาทิ ในรูปแบบของการร่วมเป็นกรรมการ การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย การให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพ เป็นต้น
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน	8.1 มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนของระดับมหาวิทยาลัย หรือคณะวิชา และในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และอื่นๆ 8.2 มีการทำงานด้านการประกันคุณภาพร่วมกันในเครือข่าย มีผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่าย 8.3 มีการติดตาม ประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอผลการติดตาม ประเมินผลต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงาน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	9.1 มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อาทิ การประกวดแนวปฏิบัติที่ดี การคัดเลือกแนวปฏิบัติที่ดี โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น 9.2 มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีให้กับสาธารณชน และให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้ประโยชน์ โดยพิจารณาจากช่องทางการเผยแพร่ และข้อมูลย้อนกลับที่สาธารณชนหรือหน่วยงานอื่น แสดงให้เห็นว่ามีการนำแนวปฏิบัติที่ดีดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ 9.3 มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลไปพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตัวบ่งชี้ 9.2 (สมศ. ๑๕) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในฐานะสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงกำหนดระบบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีการตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นประจำทุกปีการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพสอดคล้องตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของหน่วยงาน และมหาวิทยาลัย

การพิจารณาผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัดนั้น พิจารณาจากคะแนนผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหน่วยงาน ย้อนหลัง 3 ปี โดยเริ่มเก็บข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2553

สูตรการคำนวณ :

ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด**เท่ากับ**

$$\frac{\text{ผลรวมคะแนนผลประเมินประกันภายในโดยต้นสังกัด}}{\text{จำนวนปี}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมินใช้ค่าเฉลี่ยของผลประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด 3 ปีย้อนหลังเป็นคะแนนของตัวบ่งชี้นี้

หมายเหตุ:

ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา ระดับหน่วยงาน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง 3 ปี ทั้งนี้ หน่วยงานเริ่มใช้คะแนนตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เช่น

- ประเมินปี 2554 ใช้คะแนนประเมิน 1 ปี คือ ปี 2553
- ประเมินปี 2555 ใช้คะแนนประเมิน 2 ปี คือ ปี 2553 และ 2554
- ประเมินปี 2556 ใช้คะแนนประเมิน 3 ปี คือ ปี 2553, 2554 และ 2555

องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ 10.1 (มศว 10.1) การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนิสิต และการเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมให้นิสิตและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยและสังคมคาดหวัง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดอัตลักษณ์ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะ “มีทักษะสื่อสาร” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching) ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology) อันมาจากรากฐานของ “ความเป็นครู” ดังที่ปรากฏในปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมให้บัณฑิตสามารถก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัฒน์ในฐานะทรัพยากรบุคคลที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ฉะนั้นการเสริมสร้างให้นิสิตของมหาวิทยาลัยมีอัตลักษณ์เฉพาะจึงเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างให้เกิดบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยมหาวิทยาลัยมุ่งส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนิสิต และเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมด้านต่างๆ ทั้งในระดับคณะ/หน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่อัตลักษณ์นิสิต ให้นิสิต คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างทั่วถึง
2. มีการระบุรายละเอียดของวิธีการสอนที่อาจารย์สอดแทรก หรือส่งเสริมให้นิสิตมีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์นิสิตของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรหรือรายวิชาใดวิชาหนึ่ง
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต
4. มีการประเมินผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์นิสิต
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต

หมายเหตุ :

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง อัตลักษณ์นิสิตในประเด็น “มีทักษะสื่อสาร” ซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยมุ่งให้ปรากฏเป็นคุณลักษณะของบัณฑิต มศว ที่สังคมยอมรับ

“มีทักษะสื่อสาร” ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language)
2. ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching)
3. ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
1. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่อัตลักษณ์นิสิต ให้นิสิต คณาจารย์ และบุคลากรของหน่วยงาน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างทั่วถึง	1.1 คู่มือนิสิต ประจำปีการศึกษา 2554 1.2 รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 1.3 ปฏิทินวิชาการ ปีการศึกษา 2554 1.4 เว็บไซต์หน่วยงาน 1.5 สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ
2. มีการระบุรายละเอียดของวิธีการสอนที่อาจารย์สอดแทรก หรือส่งเสริมให้นิสิตมีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์นิสิตของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรหรือรายวิชาใดวิชาหนึ่ง	2.1 หลักสูตร 2.2 ตัวอย่าง Course Syllabus 2.3 เว็บเค้าโครงรายวิชา
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต	3.1 รายงานสรุปโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต.....
4. มีการประเมินผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์นิสิต	4.1 สรุปผลการประเมินผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมอัตลักษณ์นิสิต 4.2 รายงานสรุปโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต.....
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต	5.1 รายงานการประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน 5.2 ผลการปรับปรุงด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ..... 5.3 ผลการปรับปรุงด้านการจัดกกิจกรรม คือ .....

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2(คณะ): การบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการชุมชน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเน้นการบริการทางวิชาการอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน ซึ่งคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร จึงมุ่งเน้นพัฒนา ตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยให้คณาจารย์มีส่วนในการบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับการบริการวิชาการแก่ชุมชน

สูตรการคำนวณ:

ร้อยละของการบริการวิชาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนที่บริการวิชาการแก่ชุมชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำเท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนการบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ ร้อยละ 1-20	ดำเนินการ ร้อยละ 21-30	ดำเนินการ ร้อยละ 31-40	ดำเนินการ ร้อยละ 41-50	ดำเนินการ มากกว่าร้อยละ 50

<u>ตัวอย่างข้อมูลประกอบการพิจารณาตามตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ</u>

1. จำนวนงานวิจัยที่บริการวิชาการแก่ชุมชน วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก อุตสาหกรรม หน่วยงานราชการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในรูปแบบการฝึกอบรม การสัมมนา การประชุม นิทรรศการ การเผยแพร่เอกสารวิชาการ การให้คำปรึกษา ฯลฯ
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)

บรรณานุกรม

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2553 (สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน).** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554.** กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554.

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีการเรียนการสอน

2. อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้ง

3. นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้ง

4. การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9 – 12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

5. ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้
   5.1 ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น

   5.2 ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน

6. การแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน
   6.1 ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้

   6.2 ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้

$$\frac{\text{ค่าร้อยละที่ได้จากผลการดำเนินงาน}}{\text{ร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5 = \text{คะแนนที่ได้}$$

7. ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยม

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

8. เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็นแบบ 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือ

คะแนน 0.00 – 1.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุง

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับพอใช้

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับดี

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง การดำเนินงานระดับดีมาก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจาก

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้

1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
3) การเรียนรู้แบบสรรคนิยม (Constructivism)
4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research–based Learning)
7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอก

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการ

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงาน

1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุน
3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และ

1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนิสิต

และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ

1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
8) จรรยาบรรณต่อนิสิตและผู้รับบริการ
9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ
10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียน

- **ระบบทวิภาค**
  - สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิต
  - สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วย
- **ระบบไตรภาค**
  - สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิต
  - สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิต

<u>ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES</u> มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนิสิต (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวน

$$SCH = \sum nici$$

เมื่อ ni = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i
Ci = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญานั้นๆ}}$$

นิสิตภาคปกติ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยมหาวิทยาลัยได้มี

นิสิตภาคพิเศษ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยมหาวิทยาลัยมิได้

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็น

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผล

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัด

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผลรวมทั้งการ

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการ

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับ

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการ

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายใน

4) หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อ

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากร และ

ในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหาร

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มี

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการ

ตัวบ่งชี้กลาง

กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้พิจารณาตามตัวบ่งชี้กลาง

1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุด
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้า
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ
11. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ :

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือ

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร มศว
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร 0 2649 5000 ต่อ 15812 โทรสาร 0 2260 2144
เว็บไซต์ http://apit.swu.ac.th/